

Uskonto, Alkoholi Ja Riisto

Kirj. M. P:n

VIELÄ tällä kahdennellakymmenennellä vuosisadallakin tiedämme "sivistysmaista" lähetetyn "pakanamaihin", Afrikaan, Intiaan, Klinaan ja muuallekin, missä ei ole tiedetty olevan kirkkoa, alkoholia eikä työvoiman riistoa, lähetysaarnaa. Niin pian kuin "pakanamaihin" on saapunut "sivistyksen" opettaja, pappi, ja rakennettu kirkko, niin heti on myös alkoholipitoisilla väkijuomilla alettu huumata asukkaita, joiden ruumis ei ollut enemminkin kärsinyt alkoholimyrkytyksestä. Sitten alkoivat papit taivuttaa heitä uskomaan taivaan ja helvetin olemassaoloon, josta he eivät olleet enemminkin mitään tietäneet.

Siten papit raivasivat tien teollisuuskapitalisteille tehtaiden pystyttämiseen ja alkaa riistää "pakanoiden" työvoimaa sekä tehdä alkoholkuninkaan liikkeen entistä taatummaks. Siinä on se kolmiyhteinen "isä, poika ja pyhähenki."

"Pakanoihin" oli ensin istutettava "sivistyskansoille" ominainen kuoleman pelko ja vasta sen jälkeen tuli pääoman omistajille tilaisuus alistaa heidät riiston alaisiksi, jota seurasi kaikkien muiden nykyiselle yhteiskunnalle ominaisen pahaidenpesien muodostuminen.

Tämä taas puolestaan avasi mahdollisuudet "pahaiden poistajille"; kuten raittiusliike alkoholin poistamista vastaan ja poliitikko työvoiman riiston poistamiseksi. Näinollen ei ollenkaan ole mahdollista että "pahaiden poistajat" työskentelisivät elinehtojensa tuhoamiseksi, joka olisi seurauksena siitä jos he todella yrittäisivät polstaa pahelta. Pahaiden polstaminen lopettaisi heiltä liikkeen kokonaan ja siksi heidän täytyy olla vain edellisiä tukemassa sekä yrittää pitää keinottelu työläisten suosiossa. He siis heittävät vain tuhkaa palkkatyöläisten silmille, sillä vähänäköistä on hyvä pittää. Joka ei näe, niin hän on aina valmis uskomaan asiain olevan siten kuin niiden selitetään olevan.

Ajatelkaamme esimerkiksi mitä tekemistä on raittiusliikkeellä kieltolain täydellisesti vallitessa?

Mitä tekisivät ja ketä hallitsemaan pyrkisivät poliitikoitsijat silloin kun palkkatyöläiset hallitsevat maailmaa teollisuusunioittensa kautta?

Näiltä "pahaiden poistajilta" olisi silloin lopunut tolmet ja heidän — jos he tahtoisivat elää — olisi ryhdyttävä työhön, jota he kaikkista enimmäin pelkäävät.

Me palkkatyöläiset tiedämme mitä on olla riistovallan alaisena ja vain me sen alaisuudesta todella pyrimme vapautumaan, eivätkä ne, jotka sen olemassaolon kustannuksella saavat tilaisuuden keinotella; vain sokea uskovainen raattaa mielikuvituksissaan sellaista ajatella.

Alkoholin uhriksi joutunutta ei liioin voi parantaa kukaan muut kuin hän itse, lakkaamalla käyttämästä väkijuomia. Sama pitää paikkansa myös palkkaorjuuteen nähden. Työläisiä ei pelasta riistonalaisuudesta mitkään sivulliset henkilöt eivätkä tekijät, heidän täytyy itse itsensä siitä vapauttaa.

Sikspä onkin kaikkein selvintä, että me palkkatyöläiset järjestymme kaikki omaan järjestöömme ilman keinottelevien puoskareiden välitystä. Meidän oma järjestö on I. W. W., yhtykäämme siihen ja harkitkaamme vakavasti kuinka paljon turmiota ja kärsimyksiä aiheuttaa meidän työvoimamme riisto, jonka tuloksena on myöskin alkoholipahe. Lähemmin harkiten havaitsemme myös uskonnon alkuperänä olevan yksinomistusoikeuden, jolle palkkajärjeltelmä perustuu, ja jonka säilyminen takaa myös elämän mahdollisuudet poliitikoitsijoille.

Juuri siitä, syystä ovatkin kaikki mainitsemamme ja mainitsemattomat kaikenlaiset lahkokunnat aina sekä kaikissa tilanteissa valmiita tukemaan palkkajärjestelmän säilymistä, sillä se takaa kaikille suurille johtajille mahdollisuudet elää työväenluokan kustannuksella.

Teollisuusunionistisista periaatteista tietoiseksi tuleminen ja teollisuussittain järjestäytyminen tarkoittaa uuden ajan auringon nousua ja silloin eivät uskolla sokaisijat enää voi meitä eksyttää, eikä ajatuskykyämme huumausaineilla myrkyttää.

— Maailman keskinkertainen puuvilla-sato on 28 miljoonaa paalia (paali painaa 180—220 kg.) ja Yhdysvalloissa sitä tuotetaan vuosittain noin 15 miljoonaa paalia.